

REFERAT DE APROBARE

Începând cu data de 1 ianuarie 2016 au intrat în vigoare prevederile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, act normativ care aduce îmbunătățiri modului de administrare a creanțelor fiscale și mai ales asigură un echilibru al relației dintre contribuabil și administrația fiscală.

Astfel, prin art.230 al noului Cod de procedură fiscală a fost reglementată o procedură specială de executare silită aplicabilă doar contribuabililor care, concomitent cu obligațiile fiscale pe care le au de plătit statului, dețin și creanțe asupra statului, concretizate în sume certe, lichide și exigibile pe care le au de încasat de la instituții sau autorități publice.

Această nouă procedură are scopul de a proteja contribuabilii care nu și-au încasat la timp creanțele comerciale de la instituții și autorități ale statului de măsurile dure de executare pe care tot statul, prin administrația fiscală, le putea lua asupra lor în condițiile în care neplata obligațiilor fiscale era determinată tocmai de neîncasarea la termen a acestor creanțe, lucru de altfel neechitabil.

Noua procedură limitează practic aplicarea executării silite, în limita creanței pe care contribuabilul o are de încasat, la poprirea pe care administrația fiscală o transmite instituției sau autorității publice debitoare în raport cu contribuabilul.

Față de acestea, având în vedere noile dispoziții reglementate de art. 230 alin.(3)-(6) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, proiectul de ordin prevede în principiu că, în cazul în care executarea silită a început, iar debitorul are de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, executarea silită poate continua doar prin poprirea acestor sume la instituții sau autorități publice dacă contribuabilul depune la organul fiscal un document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide și exigibile.

Astfel, procedura cuprinsă în proiectul de Ordin al Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pe care vi-l propunem pentru aprobare este compusă din două capitole, respectiv dispoziții generale și continuarea/ridicarea măsurilor de executare silită.

Sunt reglementate activitățile ce trebuie efectuate de organele de executare în ceea ce privește continuarea măsurilor de executare silită prin poprirea sumelor certe, lichide și exigibile pe care contribuabilii le au de încasat de la autorități sau instituții publice, ridicarea măsurilor de executare silită instituite asupra acestora după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în atestatul emis de autoritatea sau instituția publică cât și cele referitoare la măsurile întreprinse în situația depunerii de către debitor a atestatului emis de autoritatea sau instituția publică, ulterior stingerii sumelor pentru care s-a început executarea silită asupra debitorului.

De asemenea, procedura reglementează anumite dispoziții ce trebuie îndeplinite de către autoritatea sau instituția publică, inclusiv documentul eliberat de autoritatea sau instituția publică, denumit în cuprinsul proiectului de act normativ „*atestat*”, care este emis în vederea aplicării prevederilor art. 230 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În aplicarea acestei proceduri, s-au prevăzut modelele de formulare utilizate pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor reglementate de aceasta, respectiv: „Cerere privind aplicarea prevederilor art. 230 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare”; „Atestat”; „Adresă de înființare a popririi asupra sumelor pe care debitorul le are de încasat de la autorități sau instituții publice”; „Decizie de ridicare a măsurilor de executare silită a sumelor pe care debitorul le are de încasat de la autorități sau instituții publice”; „Înștiințare privind aplicarea prevederilor art. 230 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare” și „Decizie prin care se ia act de retragerea cererii privind aplicarea prevederilor art. 230 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare”.

Totodata, în cuprinsul procedurii au fost cuprinse și elementele pe care trebuie să le cuprindă în mod obligatoriu, atestatul emis de autoritățile sau instituțiile publice, document care va fi depus de către contribuabil la organul fiscal central, astfel încât organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală să aplice unitar prevederile legale în vigoare în materie de executare silită în aceste situații speciale.